

VIETNAMESE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 VIETNAMIEN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 VIETNAMITA A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon) Lundi 10 mai 2004 (après-midi) Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Hãy viết bình giải một trong hai văn bản sau đây:

1(a) HAI SẮC HOA 'TI -GÔN'

Một mùa thu trước mỗi hoàng hôn, Nhặt cánh hoa rơi chẳng thấy buồn. Nhuộm ánh nắng tà qua mái tóc, Tôi chở người đến với yêu đương.

Người ấy thường hay vuốt tóc tôi, Thổ dài trong lúc thấy tôi vui Bảo rằng:' Hoa dáng như tim vỗ Anh sợ tình ta cũng vỗ thôi'.

Thuổ ấy nào tôi đã hiểu gì

Cánh hoa tan tác của sinh ly

Cho nên cười đáp: 'Màu hoa trắng

Là chút lòng trong chẳng biến suy'.

Đâu biết lần đi một lỗ làng Dưới trời gian khổ chết yêu đương Người xa xăm quá, tôi buồn lắm Trong một ngày vui pháo nhuộm đường.

Từ đấy thu rồi thu lại thu Lòng tôi còn giá đến bao giỏ Chồng tôi vẫn biết tôi thưởng nhỏ 20 Người ấy cho nên vẫn hững hỏ.

> Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời Ái ân lạt lẽo của chồng tôi Mà từng thu chết, từng thu chết Vẫn giấu trong tim một bóng người.

Buồn quá hôm nay xem tiểu thuyết Thấy ai cũng ví cánh hoa nầy Nhưng hồng tựa trái tim tan vỗ Và đỏ như màu máu thắm phai

Tôi nhớ lời người đã bảo tôi

Một mùa thu trước rất xa xôi Đến nay tôi hiểu thì tôi đã Làm lỗ tình duyên cũ mất rồi.

Tôi sợ chiều thu phốt nắng mờ Chiều thu hoa đỏ rụng chiều thu Gió về lạnh lẽo chân mây vắng Người ấy sang sông đứng ngống đò.

> Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng Trời ởi! Người ấy có buồn không Có thầm nghĩ đến loài hoa vỗ Tựa trái tim phai tựa máu hồng?

40

T.T.KH

(trích trong tập thơ **Tiền Chiến**, NXB Văn Nghệ, TP Ho Chi Minh 1992)

1 (b) BUỔI CHỢ TRUNG DU

Mặt trởi cuối tiết thu nhọc nhằn chọc thủng màn sương, lù lù nhô lên ngàn cây trên dẫy đồi núi lẹt xẹt. Bầu trởi dần dần tươi sáng. Tất cả thung lũng đều biến màu vàng. Trước cơn gió hiu hiu, sóng vàng cuồn cuộn nổi trong đồng ruộng. Hương vị thôn quê, đầy vẻ quyến rũ ngọt ngào trong mùa lúa chín.

- Từ các ấp trại, làng xóm, từ các túp nhà linh tinh trên sườn đồi, người và người gồng gánh thúng mủng, và bị quai, tay nải và ba lô nữa, lũ dài lũ ngắn lần lượt dồn lên mấy con đường lớn. Vai kĩu kịt tay vung vẩy, chân bước thoăn thoắt. Tiếng lợn eng éc, tiếng gà chích chích, tiếng vịt cạc cạc, tiếng người nói chuyện léo xéo. Thình thoảng lại điểm những tiếng ăng ẳng của con chó bị lôi sau sợi xích sắt mắt buồn rầu sợ sệt, y như những tên Việt Gian bị giải đi đường. Sương tan, nắng rõ. Bóng người lần lần theo các thứ tiếng, tiến đến khu rừng theo mặt trái đồi. Trong lúc tích cực đề phòng cuộc tấn công của giặc, bao nhiêu phố xá đều triệt để tản cư, người ta cũng cần có chỗ tụ họp trao đổi buôn bán.
- Không có mệnh lệnh, cũng chẳng ai hẹn trước với ai, nhưng khác hẳn nhiều cuộc khai hội, ai cũng đi rất đúng giờ. Khoảng bảy giờ sáng trên đồi đã đông nghìn nghịt. Chợ họp sốm, để tránh sự khủng bố dã man của những chiếc ' pít phai' hung bạo.
- Mầu nâu, mầu chàm, mầu vàng ka ki các thứ quần áo trà trộn dưới bóng cây.

 Chỉ thiếu quần trắng phất phỏ và áo tím, áo xanh sặc sổ.

Không ai nói to, cũng không ai nói nhiều. Những luồng phát âm của hàng nghìn cái miệng đủ làm cả khu rừng ầm ầm.

Nứa và nứa, củi và củi. Kế bên vô số bó củi, hoặc đứng hoặc nằm, vô số bó nứa và củi chiếm xa một giải cổng chợ. Thành phố đã san thành bình địa, thôn quê cũng như đồi núi, nhà cửa tiếp tục mọc lên. Sự nghiệp ' đi bộ' càng phát triển, hàng quà, hàng bánh càng khuyếch trưởng, nứa củi là những thứ cần dùng của thời đại. Bởi vì nólà vật dụng trọng yếu của ăn và ở.

- 'Hôm nay ít củi ít nứa' người ta nói thế. Là vì mùa gặt đã bắt đầu, dân nứa, dân củi phần nhiều biến thành thơ gặt lúa còn đắt công hơn đi lấy củi nứa.
- Bên cung ít hỏn bên cầu hàng hóa tự nhiên lên giá. Các ông bán củi bán nửa tha hồ làm cao bán bóp và tha hồ chủng chẳng với khách mua.

Ngô Tất Tố

(trích trong tạp văn Kháng Chiến và Cách Mạng, NXB Văn Học, Hanoi 1978)

25